

Kornhandelen ligger i øvrigt saaledes, at de samme Partier ofte inden Ankomsten handles fra den ene Importør til den anden, og det er derfor nødvendigt at holde sig til den Importør, som har Originalkontrakten med Udlandet, for at undgaa, at Kontoret kommer til at udstede Bevillinger flere Gange til det samme Parti.

I øvrigt skal man bemærke, at Kontoret har Indtrykket af, at den gældende Ordning ikke volder Importørerne nogen særlig Vanskelighed, og at Ordningen fortsat vil have sin Værdi for at kunne løse de Opgaver, der maatte komme til at foreligge.

ad 6) Er det i Overensstemmelse med Loven og dens Forudsætninger, at der for indeværende Tildelingsperiode er tildelt Importører af Kaffe Bevillinger, til hvilke der er knyttet Prisbestemmelser, der gør dem uanvendelige til Køb, da Verdensmarkedets Pris i hele den forløbne Del af Perioden har ligget over den tilladte Indkøbspris?

Bevillinger til Indførsel af Kaffe udfærdiges i indeværende Periode i Henhold til Kontrakter paa Grundlag af den for Perioden meddelte Indkøbsret. Meddelelsen af Indkøbsret, paa Grundlag af hvilken det var muligt at disponere sikkert, skete den 9. November 1936 efter Forhandling med Branchen og til Højestepriser, som da tillod Køb i Udlandet. Naar Fastlæggelsen af Periodens Kaffeplan skete paa et tidligere Tidspunkt end Tildelingsplanerne i Almindelighed, skyldtes det Ønsket om at give Importørerne en saadan Vejledning med Hensyn til deres Indkøb, at større Valuta-udgift i Perioden som Følge af Kaffeprisernes stigende Tendens kunde undgaa. Valutakontoret er bekendt med, at en Del importberettigede Firmaer ikke har faaet indkøbt direkte i Udlandet, medens Højestepriserne endnu tillod det; men da det fra Branchen er blevet oplyst, at det er muligt hos andre Importører at købe Kaffe svarende til de fastsatte Højestepriser, har man ikke ment under Tilsidesættelse af valutamæssige Hensyn at kunne foretage en saadan Forhøjelse af de tilladte Importpriser, som maatte være nødvendig for at muliggøre senere direkte Indkøb.

ad 7) Under Henvisning til de i Bemærkningerne til Lovforslaget fremsatte Udtalelser om at give Provinsens Importører en bedre Stilling spørges, om der tilsigtes at gennemføre en Definition af Importørbegrebet efter de Hovedlinier, som er angivet i Fællesskrivelse af 11. Januar 1933 fra Grosserer-Societetets Komité og Provinshandelskammeret og senere tiltraadt af en Række andre Organisationer.

Ved de Overvejelser af administrativ Art, der vil komme til at knytte sig til Lovforslagets Ønske om større Hensyntagen til de ikke direkte importberettigede Firmaer, vil man søge at skabe den størst mulige Ensartethed i de Retningslinier, som anlægges, samtidig med at man, som ogsaa forudsat i Fællesskrivelsen af 11. Januar 1933 fra Grosserer-Societetets Komité og Provinshandelskammeret, tager Hensyn til de enkelte Branchers særlige Forhold.